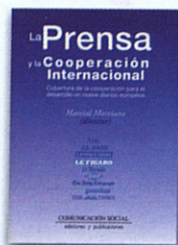

LA PRENSA Y LA COOPERACIÓN INTERNACIONAL.

Marcial Murciano (dir.)
Comunicación Social, 2009

188 pàgines

Quina visibilitat tenen en la premsa les polítiques i les actuacions lligades al desenvolupament? I quin és el grau de coneixement adquirit per part de l'opinió pública a través dels mitjans sobre aquesta cooperació? Vet aquí dues qüestions fonamentals que s'intenten respondre en aquest llibre. El catedràtic de Polítiques de Comunicació a la Universitat Autònoma de Barcelona Marcial Murciano en dirigeix la investigació, que se situa en el context del debat entorn al compromís que tenen els mitjans de comunicació com a actors de l'ampli procés social sobre l'ajuda i la cooperació internacional per al desenvolupament. Amb aquest objectiu, s'han seleccionat nou capçaleres que reflecteixen les principals línies editorials predominants en el panorama de la premsa de referència europea. La seva circulació i influència els col·loca entre els més difosos en els seus respectius països: *ABC*, *El País*, *La Vanguardia*, *Le Figaro*, *Le Monde*, *Libération*, *The Daily Telegraph*, *The Guardian* i *The Times*.

EL RETORN DELS CATALANS

Patricia Gabancho
Meteora, 2010

303 pàgines

Especialitzada en temes de cultura, història i urbanisme de Barcelona i Catalunya en general, Patricia Gabancho aborda el controvertit tema del debat sobre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya al Tribunal Constitucional. L'autora palesa la decepció que, segons ella, ha provocat entre la majoria dels catalans el fracàs de la via estatutària, fet que ha inspirat la seva tesi del retorn dels catalans. "Tinc la sensació que Catalunya ara s'adona que tot plegat ha estat una estafa. [...] Tinc la certesa que els catalans estan prenent consciència que cedir ja no és el camí [...]. Ha arribat l'hora, i crec que no m'equivoco en això, del retorn dels catalans. [...] I quan parlo del retorn dels catalans, vull dir que certa gent, una Catalunya ben real, comença a tenir ganes d'agafar les regnes, d'estrenger els genolls i galopar cap a un futur més alt." Periodista i escriptora, Gabancho col·labora com a articulista en diaris generalistes, és conferenciant i participa en tertúlies de ràdio i televisió.

LA DESTITUCIÓN. HISTORIA DE UN PERIODISMO IMPOSIBLE.

José Antonio Zarzalejos
Península, 2010

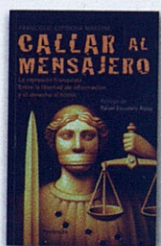

172 pàgines

En aquest llibre, l'autor, reconegut periodista basc que va ser director del principal diari d'Euskadi (*El Correo Español-El Pueblo Vasco*), així com de l'*ABC*—en dues etapes— explica no tan sols els problemes i les vivències derivades de l'exercici del periodisme, sinó també les complexes relacions amb els poders empresarials i polítics. En aquest darrer punt destaca, sobretot, la seva destitució al capdavant de la direcció de l'*ABC*, quan va decidir no secundar la "teoria de la conspiració de l'11-M" a la qual donaven suport mitjans de comunicació de la dreta mediàtica espanyola, com la *COPE* o *El Mundo*. Aquella decisió va comportar un atac constant contra la seva persona (i contra l'*ABC*) des dels mitjans "conspiranoics" i una posterior demanda de Zarzalejos (que va guanyar) als tribunals contra Federico Jiménez Losantos. Tot això s'explica en aquest volum, un relat amè i detallat sobre els fils que es mouen a les altes instàncies basques i, sobretot, madrilenyes.

CALLAR AL MENSAJERO

Francisco Espinosa Maestre
Península, 2009

252 pàgines

L'historiador Francisco Espinosa parla en aquest llibre de la manca de llibertat d'informació que es va patir durant la dictadura franquista. Els missatgers, "aquells que ens han transmès el passat ocult donant veu a aquells que mai la van tenir durant la dictadura", protagonitzen aquesta història on es denuncia el fet que aquestes veus del passat s'hagin intentat silenciar portant davant els tribunals aquells que les havien recollides. Espinosa descriu amb precisió dotze testimonis contra l'oblit, que permeten endinsar-nos en una zona obscura de la nostra història recent. Espinosa ha escrit llibres i articles sobre la República, la Guerra Civil i la repressió franquista al sud-oest, així com sobre la seva memòria i investigació posterior. Entre aquestes obres destaquen: *La guerra civil en Huelva* (1996), *La justicia de Queipo* (2000), *La columna de la muerte* (2003), *El fenómeno revisionista o los fantasmas de la derecha española* (2005) i *La primavera del Frente Popular* (2007).

PATOLOGÍAS URBANAS. ECOGRAFÍA DE UNA SOCIEDAD DESESTRUCTURADA

Javier Castañeda
UOC, 2009

237 pàgines

Des de l'anàlisi de qüestions aparentment quotidianes, *Patologías urbanas* repassa algunes tendències i canvis socials de les últimes dècades, així com les conseqüències sobre els individus. L'autor, Javier Castañeda, dibuixa una radiografia del present d'un planeta "malalt de complexitat". Parla de la transformació dels paisatges urbans en laboratoris mòbils i canvians, on es pot comprovar la dificultat que suposa sobreviure al cada cop més complicat estil de vida imposat a les ciutats. Assegura que, mentre aquestes en destrueixen la identitat, els habitants intenten construir-ne una pròpia, en un esquema intangible que deixa poc espai per al nostre desenvolupament com a persones. En els últims quinze anys Castañeda ha treballat en projectes en línia per a mitjans com Telemadrid, Grupo Correo o *Baquia.com*. En l'actualitat, dirigeix l'àrea d'Internet de Casa Asia, és blocaire a *El País* i *La Vanguardia*, i s'il·lusiona amb el projecte "Micrografías: el mundo a través del móvil".

EL CAMÍ DE LA INDEPENDÈNCIA

Salvador Cardús
La Campana, 2010

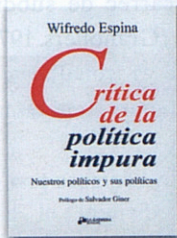

149 pàgines

Doctor en Ciències Econòmiques, professor titular de Sociologia i periodista, Salvador Cardús és des de fa molts anys un referent quan es tracta d'analitzar problemes de la societat catalana. Des de l'educació fins a la religió o la política, passant pels nous hàbits socials. Aquest llibre és la seva aportació a un tema d'interès general com ho és la independència de Catalunya. L'autor parla de la necessitat de començar a definir amb claredat els camins que han de dirigir la nació cap a aquesta independència, fent-ne un primer esbós en aquestes pàgines i plantejant-la com una solució. "Cada dia més catalans compartim la certesa que l'únic horitzó de dignitat nacional que ens queda és el de la independència", afirma. Estudiós de les identitats nacionals, ha investigat també els de la sociologia, la religió i els mitjans de comunicació. En l'actualitat, combina la docència a la UAB amb una tasca divulgadora, fent conferències arreu del país i com a col·laborador de l'*Avui*.

CRÍTICA DE LA POLÍTICA IMPURA. NUESTROS POLÍTICOS Y SUS POLÍTICAS

Wifredo Espina
La Garbera, 2009

207 pàgines

D'una manera lúcida i incisiva, Wifredo Espina ens convida a llegir una sèrie de reflexions en defensa del ciutadà, i de la societat en general, contra algunes pràctiques polítiques dels últims anys que qualifica d'impures. La trajectòria de l'autor és molt extensa. Llicenciat en Dret i Periodisme, va ser professor a la facultat de Dret de la Universitat de Barcelona i de Periodisme a l'Escola de Periodisme del CIC. Va assumir la sotsdirecció d'*El Correo Catalán*, on va destacar com a comentarista polític. Des de la direcció de l'Associació de la Premsa de Barcelona, va redactar una proposta sobre la "Clàusula de consciència i el secret professional", que es va plasmar a la Constitució Espanyola de 1978. El 1987 va fundar el Centre d'Investigació de la Comunicació, de la Generalitat de Catalunya, que va dirigir durant deu anys. També ha publicat diversos llibres sobre política i comunicació com *Periodisme i política* (2006) o *Temps de rauxa* (2007), i col·labora en una desena de diaris catalans i de la resta de l'estat espanyol.

LA COMUNICACIÓN POLÍTICA

Gianpietro Mazzoleni
Alianza Editorial, 2010

344 pàgines

La gran interdependència existent entre la política i la comunicació és el tema d'aquest llibre. L'autor italià ens parla sobre quins són els actors i quines les relacions que s'hi estableixen, els llenguatges i els formats de la informació política, així com les respectives tècniques de gestió i els efectes tant per al sistema polític com per al vot dels electors. El llibre concedeix també la importància que considera necessària a les matèries que intervien en l'estudi d'un camp tan interdisciplinari com el de la comunicació política: ciència política, sociologia de la comunicació, psicologia social i ciències del llenguatge. Mazzoleni treballa com a professor de Comunicació Política i Sociologia de la Comunicació a la Universitat de Milà i president de la divisió Political Communication de la International Communication Association, dirigeix la revista *Comunicazione Politica* i és membre del consell editorial de l'*European Journal of Communication* i de *Political Communication*.

EVOLUCIÓN, TENDENCIAS Y MODELOS EN EL DISEÑO DE WEBS DE NOTICIAS

Francisco Amaral i Daniel Gimeno
Sol90, 2010

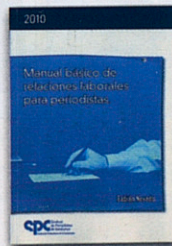

192 pàgines

Una presentació molt visual i una gran quantitat d'exemples caracteritzen aquest llibre, que mostra quines són les principals tendències i models que s'estan fent servir en l'actualitat en el disseny de webs de notícies. L'estudi es basa en l'examen de dues-centes publicacions digitals de tot el món i l'evolució experimentada durant els últims anys. Els autors el presenten d'una manera àgil i concisa, com a referència per aquells professionals relacionats amb els mitjans de comunicació en línia, que necessiten tenir informació actualitzada sobre aquesta matèria. Francisco Amaral és un dels directors de l'estudi Cases i Associats i ha dirigit el procés de renovació gràfica i editorial de diaris i webs informatius en diferents mercats. Daniel Gimeno desenvolupa la seva tasca també a Cases i Associats i ha participat en la concepció i desenvolupament de nombrosos projectes periodístics i editorials, tant escrits com multimèdia, entre els més recents hi destaca el llançament del diari *Público*.

MANUAL BÁSICO DE RELACIONES LABORALES PARA PERIODISTAS

Fabián Nevado
Sindicat de Periodistes de Catalunya, 2009

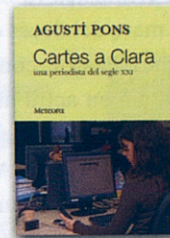

286 pàgines

Editat pel Sindicat de Periodistes de Catalunya, aquest manual neix amb la pretensió de convertir-se en una eina per als professionals de la informació en els diferents àmbits en què desenvolupen la seva activitat. L'autor, Fabián Nevado, ha fugit de l'argot jurídic tant com ha estat possible per tal d'apropar-nos al contingut, redactat amb un missatge clar i senzill. El llibre preténia des d'un principi ser sobretot un instrument eminentment pràctic, que facilités als professionals plantejar consultes sobre el complex món laboral, així com donar respostes sindicals i laborals davant els nombrosos interrogants que es plantegen en l'activitat diària dels treballadors dels mitjans de comunicació. Fabián Nevado ha realitzat estudis en dret i periodisme i ha treballat en diversos mitjans de comunicació. En l'actualitat, desenvolupa la seva carrera professional en el camp dels recursos humans, centrat principalment en la negociació col·lectiva dins d'aquest sector.

CARTES A CLARA. UNA PERIODISTA DEL SIGLE XXI

Agustí Pons
Meteora, 2010

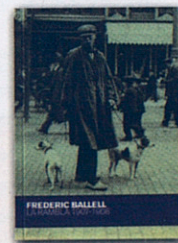

253 pàgines

Agustí Pons ens transporta fins a l'Europa del segle XX des de l'esclat de la Primera Guerra Mundial fins a la caiguda del mur de Berlín. A *Cartes a Clara*, l'autor fa un repàs de les personalitats polítiques i socials més rellevants del segle, des de Lenin i Zweig fins a Havel i Glucksman. En aquestes epístoles adreçades a Clara, una jove periodista becària acabada de sortir de la facultat, l'autor retrata, de manera incisiva i brillant, personatges que ha conegut al llarg de quaranta anys de trajectòria professional: Oriol Bohigas, Josep Maria Espinàs, Montserrat Roig, Maria Mercè Marçal o José Agustín Goytisolo, entre altres. El llibre també fa un recorregut pel periodisme literari d'abans de la Guerra Civil -Sagarra, Xammar, Sentís, Irene Polo- i s'acosta als nostres dies per identificar les figures emergents del nou periodisme català del segle XXI. Periodista i escriptor, Agustí Pons va ser membre fundacional del diari *Avui* on va exercir el periodisme de redacció conjunta amb la creació literària.

LA RAMBLA 1907-1908

Frederic Ballell
Institut de Cultura de Barcelona i Imatge i Producció Editorial, 2010

177 pàgines

"La Rambla és espai, però sobretot és la seva gent". Frederic Ballell (1864-1951), un dels principals exponents de la primera generació de foteperiodistes, va voler mostrar aquesta premissa amb un conjunt de fotografies fetes entre els anys 1907 i 1908, en què l'element articulador era la gent que poblava els espais d'aquesta icona de Barcelona. Aquestes fotografies han estat les protagonistes d'una mostra que s'emmarca dins del projecte de reflexió sobre la Rambla i la ciutat que la Virreina Centre de la Imatge ha iniciat aquest any 2010. Ballell va treballar intensament per a les revistes, que en aquell moment començaven a incorporar imatges com a part fonamental del contingut. Aquesta sèrie documental no sembla, però, correspondre a cap treball editorial, sinó a una motivació subjectiva en què el fotògraf deixa de buscar la notícia per plasmar l'esdevenir diari d'una de les vies de comunicació més importants de la ciutat.